

JUBILÆUMSSKRIFT

INDHOLD JUBILÆUMSSKRIFT

4 INDLEDNING

5 EN HILSEN FRA HAKOAH'S FORMAND - MARTIN NORDEN

8 EN HILSEN PÅ VEGNE AF ÆRESMEDLEMMERNE - BENT MELCHIOR

9 EN 90-ÅRIG RYKKER OP - MT FORMAND, DAN ROSENBERG ASMUSSEN

10 ET HJERTELTIGT TILLYKKE - ADM. DIREKTØR I DBU, CLAUS BRETTON MEYER

10 EN HILSEN FRA DANMARKS BRYDEFORBUND - ÆRESMEDLEM I DANMARKS BRYDEFORBUND, BENT LAURITSEN

12 JØDISK KROPSKULTUR - HANS BONDE

16 HAKOAH OG FAMILIEN BLÜDNIKOW - BENT BLÜDNIKOW

19 RUNDT OM POUL ABRAHAMSEN - DAN MELCHIOR

22 ØBTU ØNSKER TILLYKKE MED JUBILÆET - ALLAN PETERSEN

Hvor
erfaring
møder
nytænkning

www.mwblaw.dk

Moalem Weitemeyer Bendtsen

Advokatpartnerselskab

Det har været en stor glæde for redaktionen at sammensætte det blad du nu sidder med i hånden, som hermed markerer JIF Hakoahs 90-års jubilæum. Tænk, at man kan skrive endnu en indledning til et jubilæumsblad for en klub, der siden 1924 har levet i bedste velgående og nu bliver imponerende 90 år. Gennem tiden har der været mange sportsgrene på programmet, mens der i dag kun står Hakoah på brystet hos spillere, der dyrker fodbold eller bordtennis. Når man har eksisteret som klub i så mange år som Hakoah, så er det umuligt at nævne alle dem, der gennem årene har ydet en kæmpe indsats for klubben, så i stedet har vi valgt at medbringe mange gode billeder og nye spændende artikler. I dette blad kan du læse en artikel fra historiker Hans Bonde om de berømte brydere fra Hakoah, der engang var kendt i hele Danmark. Du kan læse en artikel af journalist Bent Blüdnikow, der skriver om de mange år han har tilbragt i godt selskab med Hakoah. Endelig har vi også fået journalist Dan Melchior til at skrive om en sand legende i Hakoah, tidligere formand og æresmedlem Poul Abrahamsen. Vi har også hilsner med fra klubbens formand, Martin Norden, æresmedlem Bent Melchior, adm. direktør i DBU Claus Bretton-Meyer og mange flere. Endelig skal vi også huske at takke de mange sponsorer, der har været med til at støtte op om dette blad, uden hvem det ikke havde været muligt at gå i trykken. Vi minder også om, at Hakoah er en moderne klub nu om dage, så hvis du har smag på mere om den daglige gang i klubben eller har lyst til at se flere artikler og billeder fra de 90 år, der er gået, så klik ind på vores populære hjemmeside eller Facebook side. Husk også, at det hele kulminerer i denne omgang med jubilæumsfest i januar 2015, hvor du selvfølgelig også skal med!

Tillykke til Hakoah!

Red.

Hakoahs bestyrelse 2014

Hakoahs nuværende bestyrelse fotograferet på den seneste årlige generalforsamling. Bagerst fra venstre: Philip Wegloop, Simon Reuveni, Morten Margolinsky, Jan Karlin og Jens Peter Udsholdt. Forrest fra venstre: Yoram Rubinstein, formand Martin Norden, Alan Melchior og David Jano.

EN HILSEN FRA HAKOAHS FORMAND - MARTIN NORDEN

Nu er vores elskede sportsforening kommet til endnu en milepæl. Vi kan fejre 90-års fødselsdag og fejre den, **DET SKAL VI, FOR HELE MENIGHEDEN**. Vi ser frem til en dejlig fest med gode talere og masser af spændende underholdning og ikke mindst en sjov revy.

Når man ser tilbage på de første 90 år, må man konstatere, at Hakoah ikke bare er en sportsforening, men en vigtig institution i den jødiske menighed i Danmark. De fleste, som sidder i ledende poster i menighedens mange foreninger og styrelser i dag, har været eller er stadig medlem af Hakoah. Vi håber og forventer, at det vil fortsætte mange år frem. Der er bestemt håb for fremtiden. De fleste får Hakoah ind med modermælken. Vores yngste aktive medlemmer er i dag kun to år!!!

Hakoah er en klub med stolte traditioner. Vi har været aktive i ikke mindre end elleve forskellige idrætsgrene, som det flotte jubilæumslogo på forsiden også viser. Alle kender til og nogen har endda ved selvsyn oplevet de flotte bryderresultater fra før Anden Verdenskrig, men, at vi har haft et svømmehold, er nok nyt for mange. Vi i jubilæumskomiteen fandt frem til yderligere ni sportsgrene, hvor Hakoah har eller har haft hold, men skulle der være nogen, som kender til yderligere sportsgrene, Hakoah har haft på programmet, må I endelig sige til. Følgende er vi bekendt med:

Fodbold, håndbold, basketball, bowling, badminton, dans, bordtennis, gymnastik, jiu-jitsu og som nævnt, svømning og brydning.

Vi har deltaget med andre sportsgrene, udover vores „egne“, til både de europæiske Maccabiader og ikke mindst som ét af de få lande, deltaget i alle Verdensmaccabiader i Israel gennem tiderne. Begge steder har vi høstet talrige medaljer og vi forventer også, at vi i fremtiden spiller en aktiv rolle i både de europæiske og til Verdensmaccabiaderne i Israel.

Jeg håber I vil nyde at læse dette jubilæumsblad og vi ser frem til at byde jer alle velkommen til årets menighedsfest,

Lørdag den 31. januar 2015.

Der skal herfra også lyde en stor tak til alle vores annoncører i dette blad og alle de mange medvirkende på aftenen til vores kommende store fest. Talerne, musikerne, konferencier og alle de andre der er med til at gøre arrangementet spændende og attraktivt.

STØT VORES ANNONCØRER – DE STØTTER OS

Hakoahs formænd gennem 90 år

1924 Meyer Rudaizky

1934 Sam Wassermann

1935 Marcus Schwartzmann

1937 Aron Schönbaum

1942 Willy Feder

1946 Hermann Isachsen

1949 Meyer Rudaizky

1951 Bernhard Bodnia

1959 Isak Berkowitz

1961 Reinhold Nathansohn

1967 Bent Lewinsky

1969 Reinhold Nathansohn

1971 Bent Bograd

1973 Poul Abrahamsen

1975 Allan Sårde

1977 Poul Abrahamsen

1978 Benny Unterschlag

1985 Bjarne Karpantschof

1991 Alan Melchior

2009 Martin Norden

Hakoahs nuværende formand, Martin Norden, her fotograferet sammen med ungdomsspiller, Noah Zylber, til markeringen af Hakoahs optagelse som venskabsklub med FC København i 2014.

I 2010 udnævntes de seneste æresmedlemmer og ved samme lejlighed blev hele syv af slagsen fotograferet sammen. Bagerst fra venstre: Tage Skolnik, Jan Ivar Metz, Bent Melchior, Bent Lexner, Alan Melchior, Morten Margolinsky og Benny Unterschlag.

Hakoahs 25 æresmedlemmer gennem 90 år

Hermann Isachsen	Reinhold Nathansohn	Arne Bodnia
Meyer Rudaizky	Herman Erbshtein	Benny Unterschlag
Simon Sachnovsky	Sally Kur	Bjarne Karpantschov
Marcus Schwartzmann	Pierre Gildesgame	Morten Margolinsky
Elieser Schaulow	Abraham Kurland	Alan Melchior
Emil Wassermann	Joel Haskel	Bent Lexner
Josef Nachemsohn	Poul Abrahamsen	Jan Ivar Metz
Bernhard Bodnia	Bent Melchior	Tage Skolnik

EN HILSEN PÅ VEGNE AF ÆRESMEDLEMMERNE TILLYKKE FRA ÆRESMEDLEM BENT MELCHIOR

Hvad skal man forstå ved et jødisk straffe? Er et jødisk hjørne det, man kalder Rosh Pinah? Når vi taler om brydning, skulle en halv nelson i virkeligheden hedde en halv katznelson? Det ligger lige for, at når det står lige i tennis, så handler det om jews. Men hvad har sport ellers med jøder at gøre? Hvorfor en jødisk sportsforening?

Nu har vi haft sådan en i hele 90 år, så det må have en betydning. Der har i perioder været folk, der kunne klare sig både på dansk og på internationalt niveau, og navnet Abraham Kurland stråler som solen blandt stjernerne, men der var altså også andre stjerner blandt bryderne. Jeg husker Abrahams yngste broder, Simon, der gik under betegnelsen "en gentleman på en madras", og jeg husker flere mestre som Paikin, Leisin og Sårde.

Men jødisk idræt er egentlig ikke kun baseret på stjerner. Den har sin berettigelse, selvom vi ikke befinder os i superligaen. I mine drengeår spillede vi i noget, der hed arbejderidræt med uforlignelige Reinold Nathanson som træner. Mine drenge har spillet for Hakoah, og flere af mine børnebørn har været på banen for at forsvare de blå hvide farver. Det har været mest i kraft af efterkommerne, at jeg er blevet hædret med at være æresmedlem. På så at sige alle andre fronter halter jeg langt bag efter mine kolleger, på hvis vegne jeg skriver disse linjer, så

jeg håber, at jeg også får et par oldebørn at se med Hakoahs emblem på trøjen.

For mig er der to ting, der gør Hakoah til så vigtig en del af vores jødiske samfund. Det ene er naturligvis fællesskabet. Intet andet sted har jødiske unge i årtier kunnet dyrke fællesskabet som i Hakoah. Selvom fodbolden har været dominerende, så har andre sportsgrene også gjort sig gældende af og til. Fællesskab er der også i andre sportsklubber, men der er et klart behov for et *jødisk* fællesskab.

Det andet er fairness. Jødiske sportsfolk repræsenterer vores samfund, så det forventes, at de optræder fair over for deres modspillere og deres kammerater. Det forventes sådan set af alle sportsfolk. Jamen, det at være jøde er at være som alle andre – bare mere. Vi skal være bedre til snart det ene, snart det andet. Vi skal være mere tolerante, mere tålmodige – og mere fair.

Det synes jeg, at Hakoah har levet op til. Med nutidens "Reinold'er" som Tage Skolnik, Morten Margolinsky og Uri Krivaa og en hårdt arbejdende bestyrelse i spidsen, er det lykkedes at skabe og bevare et image, som vi alle kan være stolte af. Til lykke med det, og lad det endelig fortsætte.

EN 90-ÅRIG RYKKER OP

TILLYKKE TIL HAKOAH FRA DET JØDISKE SAMFUND I DANMARK

MT FORMAND, DAN ROSENBERG ASMUSSEN

Det er ikke muligt for mig at tænke på Hakoah uden at tænke på mit første møde med fodbolden. Jeg ved godt, at Hakoah er meget andet end fodbold, men for mig blev det altså fodbolden.

Jeg var ikke særlig gammel, og det var dengang ikke helt ukompliceret at tage fra Carolineskolen på Nørrebro og helt ud på Kløvermarken til træning, men det hjalp med en mellemstation i form af chokolademad og kakao hos Dan Rappeport ved Christianhavns Kanal. Så gik turen videre langs volden ud til byens største græsplæne.

Jeg spillede på førsteholdet – der var jo kun ét hold. Min farfar mente jeg burde skifte til B1903. Det blev så til mange år som højre back på 3. holdet i B1903 !

Men Hakoah holdt ved og jeg begyndte igen at spille lidt i gymnasietiden og så igen lidt oldboys og veteran. Det var ikke det høje sportslige niveau, der lokkede, men mere gensynet med gamle venner. Så kom skaderne ...

Min søn startede også i Hakoah. Nu var jeg ambitiøs forælder, der sammen med de øvrige fædre mente, at holdet havde brug for ekstratræning. Det blev til en ufattelig morsom søndagstradition med far-søn-fodbold, hvor vi jagtede ledige plæner over hele byen. Drengene fandt sammen her og dannede et utroligt stærkt og vindende PGT-hold. En fantastisk tradition, der holdes i hævd af nogle utrolig dedikerede ledere.

Og så viste www.mosaiske en dag i 2014 et billede af et stolt seniorhold, der igen var rykket en række op i de københavnske serier. Jeg måtte lige kigge en ekstra gang. Kunne det virkelig være rigtigt? Holdlederen var jo Tage Skolnik, som havde været min træner for over 40 år siden. Det er jo hemmeligheden bag enhver levedygtig sportsklub: Engagerede, vedholdende, dygtige og frivillige ledere.

Tillykke med den runde fødselsdag!

ET HJERTELTIGT TILLYKKE FRA DANSK BOLDSPIL UNION CLAUS BRETTON-MEYER, ADM. DIREKTØR I DBU

I maj måned oplevede jeg selv, hvordan det føles, når man fejrer mange års tilstedeværelse i mange menneskers liv. DBU fyldte 125 år, og det var en stor oplevelse.

Nu er det jeres tur til at fejre, at I har været en betydningsfuld del af jeres medlemmers liv i mere end en menneskealder. Om det er brydning, håndbold, bordtennis eller fodbold, så giver det livet en ekstra fantastisk dimension at dyrke sport og at mærke, at man er en del af noget større.

På vegne af DBU ønsker jeg jer et hjertelig tillykke med 90-års jubilæet og en forrygende fest!

EN HILSEN FRA DANMARKS BRYDEFORBUND – STORT TILLYKKE TIL HAKOAH BENT LAURITSEN, ÆRESMEDLEM I DANMARKS BRYDEFORBUND

I oktober 2014 kan Hakoah fejre sin 90-års fødselsdag. Derfor benytter vi i Danmarks Brydeforbund herved lejligheden til at sende de bedste lykønskninger til en klub, der i sin storhedstid fyldte meget i Dansk Atlet-Union, som forbundet dengang hed. Hakoah var fra starten i oktober 1924 medlem af Københavns Atlet-Union. Vi har ikke kunnet finde noget tidspunkt for hvornår man meldte sig ud – i mesterskabsstatistikken ser man dog, at Isak Paikin vandt Hakoahs sidste DM i 1952, medens Bernhard Bodnia var næstformand i DAU fra 1960-64. Man kan med rette kalde Hakoah for Danmarks stærkeste klubhold i 1941, da de vandt det københavnske holdmesterskab – hvor der deltog 10-15 hold. Sammen med Sparta og Dan var Hakoah altid helt med fremme som medaljetager fra 1938-42. Bedst kendt var Abraham Kurland (På Danmarks Brydeforbunds hjemmeside kan man finde et portræt af Abraham under Hall of Fame, under brydningens ABC). Abraham vandt i alt 12 Danmarksmesterskaber – og hans sølvmedalje ved OL i 1932 står stadig som en af brydesportens største præstationer. Brødrene Simon og

Michael, som vandt to Danmarksmesterskaber, skal også nævnes, ligesom Kolle Leisin, der vandt fire af slagsen. Endelig skal nævnes Isak Paikin, der havde hele syv danske mesterskaber at prale af. I Danmarks Brydeforbunds årsskrift er Hakoah stadig nævnt med 19 mesterskaber – idet seks af de ovennævnte titler er vundet for andre klubber. Jeg havde selv fornøjelsen af at blive trænet af Kolle Leisin, da han var i Hermod og af Abraham Kurland i klubben Dan. Vi i Danmarks Brydeforbund håber, at I vil få en begivenhedsrig fest – og håber at se jer igen en dag som en klub, hvor vi har aktiviteter for alle. God fest og stort tillykke med jubilæet!

Hakoahs største navn gennem tiderne er **Abraham Kurland** (1912-1999). Den legendariske bryder ses her på billedet i sin vante vinderpositur på vej mod sejren over Aage Meyer ved Danmarksmesterskaberne i 1932. Samme år, som blot 20-årig, vandt han sølv ved de Olympiske Lege i Los Angeles, USA og guld ved den første internationale Mac-cabiade. Abraham Kurland valgte som storfavorit at boykotte OL 1936 i Berlin, men endte med at vinde hele 12 Danmarksmesterskaber og to Europamesterskaber i sin lange og glørværdige karriere. Ved Hakoahs 50-års jubilæum i 1974 blev Abraham Kurland udnævnt til æresmedlem af klubben. Også Abrahams brødre Simon og Michael Kurland var store navne indenfor brydning i klubbens unge år.

**SHOE BIZ
COPENHAGEN**

»De jødiske sportsfolk blev et effektivt modbillede til de vulgære nazistiske forestillinger om den kropsligt svage, krumme jødiske bogorm, inkarneret i selve ordet Hakoah, 'Styrke' på hebraisk.«

JØDISK KROPSKULTUR

AF HANS BONDE

I år er det 90 år siden, at den dansk-jødiske idrætsforening Hakoah blev stiftet. Nutidens idræt fremhæves gang på gang som særligt velegnet til etnisk integration, men sjældent erkendes det, at dansk idræt gennem snart et århundrede har været en scene for integration, ikke mindst i mellemkrigstidens glansperiode, hvor en elite af jødiske brydere og fægtere satte deres spor.

Den jødiske idræt viser kropskulturens potentiale til integration, da idrættens enkelhed og faste regler kan overskride sproglige og kulturelle skranke i et ordløst fællesskab. Denne tendens ses i øvrigt også i nutidens idræt, hvor indvandrerdrøge f.eks. tilegner sig dygtighed, selvkontrol og respekt i en kampidræt som taekwondo.

Omkring århundredskiftet foregik der en indvandring fra Østeuropa og Rusland af ofte fattige kropsarbejdende jøder. De markerede tydeligt deres jødiske tilhørsforhold gennem eksklusivt etnisk baserede foreningsdannelser, der deltog i rent jødisk idrætssamkvem til stor irritation for de gamle, velintegrerede og ofte velstående jødiske familier, der ikke ønskede, at jøderne skulle stikke ud i det danske samfund.

Hakoah blev stiftet i 1924 med inspiration i den store østrigsk-jødiske pionerklub Hakoah, der blev etableret på zionistisk grundlag i 1909 og var baseret på ideen om 'muskulær jødedom'. Hermed mentes især zionismens generelle politiske ambition om at sikre jødernes tilbagevenden til 'Det Hellige Land', som skulle opdyrkes og i yderste konsekvens forsvares, hvilket hakoahnerne kunne forvise sig om gennem deltagelse i

de 'jødiske olympiske lege', Makabiaderne, der startede i 1932.

Hakoah åbnede imidlertid også op mod det omliggende samfund ved i 1927 at starte en tradition for at møde ikke-jødiske sportshold, der i 1929 f.eks. viste sig ved et brydestævne med Politiets idrætsklub Ursus.

Det virkede også integrerende, at man dyrkede det nye fædrelands etablerede idrætsformer, og dermed fraveg den traditionelle jødedoms skepsis overfor kropsdyrkelse. Dertil kom, at Hakoah etablerede organisationer ud fra den danske foreningsmodel, og at man indmeldte sig i Danmarks Idræts-Forbund (DIF) og Dansk Arbejder Idræt (DAI), hvorved man mødtes med etniske danskere i et svedende og nært kropsligt fællesskab.

Det skadet afgjort ikke integrationsprocessen, at en del jødiske idrætsfolk var så dygtige, at de oven i købet ofte sejrede for Danmark i kampe mod udenlandske idrætsfolk, ikke mindst i brydning og fægtning, hvor de jødiske eliteatleter nåede internationalt niveau. Den legendariske letvægtsbryder fra Hakoah, Abraham Kurland, havde allerede som 19-årig vundet sølv ved OL i 1932. Ved hjemkomsten på Hovedbanegården med de øvrige danske deltagere modtog store menneskemængder de "populære danske deltagere med fine placeringer", og Abraham Kurland "blev båret i guldstol igennem menneske-mængden".

Hakoah fastholdt imidlertid det jødiske islæt ved at bære Davidsstjernen på sportstøjet som symbol på Hakoahs status som rent jødisk idrætsforening med for-

bindelser til Det Mosaiske Troesamfund og til den zionistiske sag.

Hvor nazisterne anvendte 'jødestjernen' som et kainsmærke til at stigmatisere jøderne, brugte atleterne i Hakoah stolt Davidsstjernen som symbol på deres jødiske kropslige fællesskab. Derved blev de jødiske sportsfolk et effektivt modbillede til de vulgære nazistiske forestillinger om den kropsligt svage, krumme jødiske bogorm, inkarneret i selve ordet Hakoah, 'Styrke' på hebraisk.

Efter nazismens magtovertagelse i 1933 kom Hakoahs jødiske idrætskammerater i Tyskland under et voksende pres. Jøder blev i stigende grad erklæret for uønskede i den tyske idrætsverden og chikaneret ud af de mere og mere rent 'ariske klubber'. Integration blev afløst af tvungen segregation.

På trods af Hakoahs medlemskab af Danmarks Idræts-Forbund (DIF) reagerede DIF ikke kritisk på den tyske idræts ensretning. Tværtimod indgik det brede danske idrætssliv i hyldestkoret ved nazisternes OL i Berlin i 1936, selvom Hakoah og andre af DIF's jødiske idrætsudøvere måtte føle sig aldeles uvelkomne hos det antisemitiske styre, og derfor også efter en vis tøven valgte helt at blive væk.

De danske fægtere måtte stille op uden en af de største danske fægtere gennem tiderne, den

jødiske mesterfægter Ivan Osier, som ikke havde lyst til at deltage i en OL-fest arrangeret af et antisemitisk regime. Osier var ellers med ved alle andre OL fra 1908 til 1948, en imponerende lang OL-historie.

Også Dansk Arbejder-Idræt (DAI) bojkottede OL i Berlin, og i 1938 blev Hakoahs fodboldafdeling optaget i DAI, der stod uden for DIF indtil maj 1943. Dermed havde de to mest eksplicit politiserende organisationer i dansk idræt, det zionistiske Hakoah og det socialistiske DAI, fundet sammen i deres fælles front mod nazismen og i kraft af deres fælles rødder i kropsarbejdernes ønske om sociale forandringer.

Hvor den jødiske idræt og Hakoah generelt blev integreret i dansk idræt frem til Anden Verdenskrig, kom integrationen i løbet af besættelsen under pres udefra. I besættelsens første år viste der sig en skillelinje mellem det demokratimobiliserende Dansk Ungdomssamvirkens ønske om at holde tyskerne ude i strakt arm og så DIFs meget intense og tætte samarbejde med besættelsesmagten.

DIF's ideologi om ikke at blande sport og politik blev paradoksalt nok anvendt til at legitimere den mest omfattende politisering af dansk idræt nogensinde og resulterede i det mest markante eksempel på kulturelt samkvem med besættelsesmagten gennem et væld af landskampe.

I praksis kom DIF til at acceptere nogle af konsekvenserne af tyskernes racepolitik i egne rækker ved at resignere over for fraværet af jødiske idrætsfolk ved idrætssamkvem med udlandet. DIF var også bange for, at en støtte til protesten mod jødeforfølgelserne i oktober 1943 ville stille forbundet i et dårligt lys hos besættelsesmagten og sagde derfor eksplicit nej til at skrive under i modsætning til et væld af danske organisationer og endog den danske konge, Christian X.

Når DIF-toppens politik især springer i øjnene, skyldes det, at dets egne jødiske medlemmer måtte flygte, og at en af dens egne klubber - Hakoah - på grund af jødeaktionen for en tid ophørte med at eksistere. I oktober 1943 måtte den jødiske danske mestersvømmer, Fritze Nathansen under jødeaktionen klippe sig korthåret og gemme sig hos forskellige danske familier, mens hendes mor og far flygtede til Sverige.

Hakoah var netop under besættelsen vokset til Nordens største jødiske idrætsforening med 374 medlemmer i 1942/43, men nu måtte medlemmerne flygte over hals og hoved eller gå under jorden. Gennem flugten til Sverige opstod der imidlertid en ny og vellykket integration, ikke mindst fordi de danske topbrydere var meget efterspurgt af den brydeglade svenske nation. I Sverige fik de flygtede Hakoah-medlemmer stillet baner, idrætsmateriel og sportstøj til rådighed, og under navne som "Jødisk Idrætsforening Göteborg" og "Den Danske Clubs Idrætsafdeling" dyrkedes der brydning, håndbold og fodbold.

Efter at Abraham Kurland var kommet tilbage til Danmark, kunne han konstatere, at stort set alle hans medaljer og pokaler var blevet stjålet og smeltet om af den mand, der havde lovet at passe på hans ting. Kurland kom dog igen og vandt sin sejr nr. 800 ud af 914 mulige i 1953. Fra 1932 til 1949 vandt han 12 Danmarksmeesterskaber og kæmpede 13 landskampe uden nederlag. På trods af under krigen at have oplevet dramatiske og ondsksfulde korporlige angreb fra deciderede nazister, og til trods for, at antisemitisme også sporadisk kunne opleves efter at krigen var slut, er den Kurlandske bryderfamilies historie en fortælling om en vellykket jødisk integration i Danmark.

Alt i alt er Hakoah et godt eksempel på, at idrætten historisk har fungeret som en vigtig arena for integration i det danske samfund.

De muskuløse og atletiske brydere i de jødiske idrætsforeninger i Wien og København gjorde effektivt fordomme om jødernes manglende fysiske vitalitet og virilitet til skamme. I Wien kunne den offensive jødiske strategi ikke gøre hverken fra eller til overfor nazismens fremmarch, mens de jødiske idrætsstjerner høje status i Danmark var med til at integrere jøderne her.

Danmark og Hakoah har været vært for den Europæiske Maccabiade tre gange gennem tiderne. Første gang var i 1959, hvor daværende statsminister H.C. Hansen åbnede begivenhederne på Østerbro Stadion. Anden gang var i 1974, hvor Hakoah samtidig fejrede sit 50-års jubilæum. Mønten på billedet blev fremstillet ved denne lejlighed. Danmark var senest vært for Maccabiaden for tredje gang i 1987.

Det største resultat for Danmark i Maccabiadesammenhæng i flere årtier kom ved de Europæiske Maccabiademesterskaber i Rom, Italien i 2007. For første gang nogensinde strøg Danmark til tops i fodboldturneringen og kunne tage guldmedaljerne med hjem. Holdet bestod af spillere der på et eller andet tidspunkt i deres karriere havde snøret sine støvler og stillet op til kamp i en blå Hakoah-trøje. Den spændende finale blev vundet over Frankrig efter forlænget spilletid og straffesparkskonkurrence. Hele truppen blev efterfølgende belønnet med en bronzenål for deres flotte sportslige præstation.

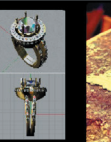
Eget værksted
 Eget design
 .Bestillingsarbejde
 .Restaurering
 .Reparationer
 .Redesign af dine smykker
 .3D smykke design

**Nordre Frihavnsgade 15, st. th.
 2100 København Ø**

Tlf. 35 38 00 57

Guldsmed Ohana

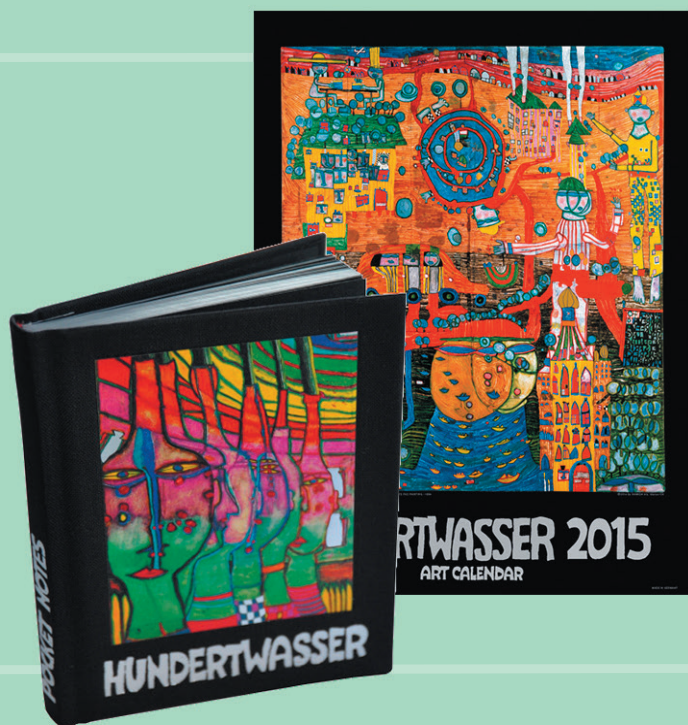

paperblanks®

Notesbøger • Kalendere • Gæstebøger

Hundertwasser kalendere,
notesbøger og postkort

Pebermyntepastiller

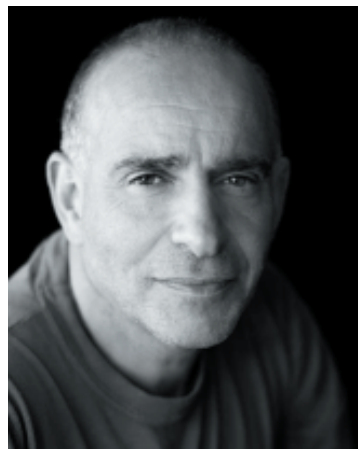
CulturePlus

Design & Merchandise

Ottensten A/S • Smedeland 7 • 2600 Glostrup • Tlf.: 2090 8700 • mailto@cultureplus.dk

HAKOAH OG FAMILIEN BLÜDNIKOW

AF BENT BLÜDNIKOW

Jeg kom ind i Hakoahs blomstrende ungdomsafdeling i slutningen af 1970'erne. Afdelingen blev dengang ledet af Gunnar Wulff, der var præget af utæmmelig energi og en yderst uortodoks indstilling til livet og foreningsarbejde. Hans store Sankt Bernhardshund, Bella syntes at være et fast medlem af bestyrelsen i de dage, hvis den da ikke havde travlt med at slubre vand fra toilettet ude på Gunnars toilet i lejligheden på Østerbro. Her boede Gunnar og gjorde Hakoahs ungdomsafdeling til en af landets største sportsklubber, i hvert fald på papiret. Jeg tror, at vi var godt 250 medlemmer, men mange var lige som i Gogols satiriske roman, "Døde sjæle", temmelig fraværende.

Gunnar var præget af sprængte tanker fra anarkisten Kropotkin og murbrokker fra socialdemokraten Stauning i en surrealistisk blanding og ikke alle sætninger hang logisk sammen, men til gengæld var han en urkraft og inspirator, som alle havde fornøjelse af. Op til udgivelsen af ungdomsafdelingens nyhedsbrev, herskede der tæt sammenpresset stress og han fik alle unge til at give deres yderste. Jeg tror mange kom derfra med nogle fantastiske oplevelser. Gunnar blev senere forpagter af en restaurant og café i en pavillon i Fælledparken, som han snart omdannede til Parkens musiksted. Han manglede aldrig ideer og hans livslyst forplantede sig til en hastig udskiftning af kærester, der blev yngre og yngre, jo ældre han blev. Da Bella havde slubret sin sidste portion af toiletvand i sig, var der almen sorg i ungdomsafdelingen.

Jeg kom senere ind som badmintontræner for ungdomsafdelingen. Det var bestemt ikke fordi jeg var elitespiller, men da jeg var aktiv i flere klubber i Københavnerserien, havde jeg dog en vis erfaring med spillet. Jeg fik en herlig gruppe unge mennesker fra hovedsagelig Carolineskolen og vi spillede mest i Hillerødgade badmintonhal. Det var hovedsagelig unge mennesker fra 6. og 7. klasse og en klasse med Eli Skop, Michel Solovej, Linda Burlin, Susie Finkelman, Pia Vainer, Lotte Rastenni og andre dominerede spillerstaben. Der var dog også lidt ældre spillere som Elis storebror, Uri Skop, vor bedste kvindelige spiller, Nina Aisen og Jan Philip Solovej. Jeg så det som min opgave både at være træner og

samtidig skabe lidt socialt sammenhold, så en af mine første sociale handlinger var at invitere spillerne ind til en film, som hed „En fri kvinde“. Det var jo i tidens tegn. Kvindebevægelsen var i fremmarch og kvindesager greb om sig i litteraturen og på film. Efter filmen gik vi til det jødiske hus i Ny Kongensgade for at "debattere" indholdet. Jeg tror nok, at de unge spillere måbede over oplevelsen og det kan jeg godt forstå i dag.

Vi lå ikke på den lade side. Vi stillede op til holdkampe og fik ganske ofte smæk, men nederlagene rystede os ikke, og vi rådede over flere gode spillere. Drevet af en mægtig ambition, rejste vi også til Hornbæk, hvor vi installerede 30 spillere i et par sommerhuse og næste dag fik jeg de stakkels unge mennesker til at løbetræne til Gilleleje og tilbage igen. I dag ville børne- eller dyreværnet være skredet ind og jeg forstår slet ikke, at vi bare løb der ud ad uden tanke på bilerne, men det gik og ingen blev kørt ned.

Jeg var træner for ungdomsspillerne, mens jeg studerede historie ved universitetet og det var på mange måder en meget givende oplevelse. De unge mennesker fra Carolineskolen, hvor jeg ikke selv havde gået, var en forrygende samling frække, tidligt modne, debatlystne, overforkælede og begavede unger. Det var en menneskelig fornøjelse at være sammen med dem og selv om nogle af dem ikke kunne ramme en bold, så tror jeg, at også de havde stor fornøjelse af samværet.

Jeg spillede samtidig også i Hakoahs voksenafdeling, som havde baner både i Hillerødgade og på Englandsvej på Amager. Også voksenafdelingen stillede op til holdturneringer med skiftende held.

Og så var mit engagement i Hakoah faktisk startet langt tidligere, nemlig da jeg i 1977 blev spurgt om jeg ville deltage i Verdensmaccabiaden i Israel i badminton. Jeg sagde ja og det gjorde Annette Elkan, senere gift Reuveni, også. Vi havde også en 3. spiller med i badmintonafdelingen, nemlig en ung pige ved navn Anne Marie ud af Kaufmann-familien, der ejede Palace hotel. En glimrende spiller. Det var i oprørs tid i 1970'erne og jeg husker det indkaldte spillermøde,

hvor formanden for Dansk Maccabi Forbund, Poul Abrahamsen gav en storladet, empatisk og grådkvalt tale om Hakoahs store historie - som taget ud af en af Senecas taler. Mit udbytte af talen var dog begrænset, da jeg, sammen med én af håndboldspillerne, havde været ude i haven og ryge hash, som det nu engang var mode dengang, hvilket gav Abrahamsens tale en utilsigtet morsom effekt. Jeg har siden i stigende grad nydt hans taler, men jeg er også holdt op med at ryge hash.

Maccabiaden var sportsligt ikke nogen succes for mig. Jeg røg ud af badmintonturneringen i single i første runde og Anette og jeg, der samtidig dannede mix-double, blev også slået klart, men oplevelsen var gigantisk og jeg husker endnu indmarchen og stemningen. Anette og Anne Marie hentede heldigvis medaljer til Danmark, nu hvor jeg ikke selv kunne levere varen.

Der skulle gå mange år, før jeg igen blev til en del af Hakoah-universet. Det var først da mine drenge, Philip og Jonas begyndte at spille fodbold i Hakoah. De var med fra starten af første klasse. De havde et væld af skiftende trænere, der ikke alle var lige strålende, men der er grund til at fremhæve Gustavo fra Argentina, der gjorde et fint arbejde som træner. Mens min yngste søn, Jonas skiftede lidt klubber mellem HIK og FB, så var Philip hovedsagelig aktiv i HAKOAH. Det var en engageret periode med kørsler til kampene, dramatiske opgør og hæse, vrælende fædre. På sidelinjen husker jeg særlig Dan Asmussen, der sammen med mig, skreg og råbte, så modstandernes forældre stirrede længe og forundret på os. I en periode forbød min søn Jonas mig at komme til kampene, da han syntes det var pinligt at have en far, der skreg sådan. Og gud, hvor havde han ret.

Det vigtigste var dog, at samværet betød utroligt meget

og at Hakoah var en fast bestanddel af vor families liv. Ikke mindst de såkaldte Pierre Gildesgame turneringer kom til at indtage en central rolle hos os. Hvert forår var der PGT-turneringer i en skandinavisk storby. Det lykkedes København, år efter år, at sende 90 - 100 spillere af sted, i sig selv en imponerende præstation. Vi forældre tog ganske ofte med og langt de fleste gange gik det rigtig godt, undtagen den PGT-turnering i Helsinki, hvor Saki Bassan besluttede sig for, i et tissetrængende øjeblik i nærheden af det finske parlament, at trække bukserne ned og tisse op af statuen af præsident Kekkonen eller også var det endnu værre, nemlig en statue af nationalhelten, Carl Gustaf Mannerheim. Under alle omstændigheder ville uheldet, at en kvindelig politibetjent i nærheden observerede Sakis adfærd og beordrede ham til at lyne bukserne op med ordene: "Finland is not a toilet", en nu klassisk bemærkning i vor vennekreds.

Den største oplevelse for Jonas, Philip og Hakoah-holdet var nok Maccabiaden sidste sommer i Israel, hvor holdet marcherede ind på stadion i Jerusalem sammen med 10.000 andre sportsfolk. Jeg sad på publikumspladserne med min hustru, Ira Hartogsohn og min datter Daphna. Det var en fantastisk oplevelse. Selve turneringen var svær. Vort hold var oppe imod USA, Mexico og Uruguay. Det var stærke hold, men der blev fightet godt igennem fra vore spilleres side. Jeg tror nok, at de selv var skuffede, men som forældre var vi stolte over den kampånd, der blev vist.

Som man kan forstå, så har HAKOAH spillet en kæmperolle for vor familie gennem 40 år. Det er en klub med et fint fodboldhold, men man kunne godt ønske sig, at klubben fik nogle flere hold end hovedsageligt bordtennis og fodbold. Hvad med curling, det er jo så populært for tiden?

Det danske Maccabiadehold i fodbold - sommeren 2013 i Israel.

FORHANDLES I MAGASIN,
ILLUM OG ILLUMS BOLIGHUS

DYRBERGKERN.COM

DYRBERG/KERN

DE NYE NISSAN CROSSOVER -MODELLER

NY NISSAN JUKE
FRA 174.990 KR.

NY NISSAN QASHQAI
FRA 249.900 KR.

NY NISSAN X-TRAIL
FRA 359.900 KR.

UDFORSK DE NYE NISSAN-MODELLER

VELKOMMEN HOS AUTONORDEN - HUSK VI HAR OGSÅ DEMO TILBUD

AUTONORDEN
ENGLANDSVEJ 391 - 2770 KASTRUP
Tel: 32 47 60 00

YOU+ NISSAN
nissan.dk/you+

www.autonorden.dk - facebook.com/autonorden
Åbningstider: Man-fre 09:00-17:30 Lørdag & Søndag 11:00-16:00

JUKE: Forbrug (bl.kørsel): 15,4-25,0 km/l, Co₂: 104-153 g/km. QASHQAI: Forbrug (bl.kørsel): 17,9-26,3 km/l, Co₂: 99-129 g/km. X-TRAIL: Forbrug (bl. kørsel): 18,9 - 20,4 km/l, CO₂: 129 - 139 g/km. Nybilsgaranti i 3 år/100.000 km. 12 års garanti mod gennemtæring. Prisen er ekskl. leveringsomkostning på 3.780 kr. Bilen er vist med ekstraudstyr.

RUNDT OM POUL ABRAHAMSEN:

**ANEKDOTERNES MESTER, DANMARKSHISTORIENS HURTIGSTE JØDE,
HAR SKYGGET HJERTEKLUBBEN I SAMTLIGE 90 ÅR.**

Af Dan Melchior

Jeg lægger gerne hovedet på blokken: Poul Abrahamsen er historiens hurtigste danske jøde!

I slut-1940'erne var han i en årrække blandt de tre bedste 100 m-løbere i kongeriget og nåede i sine hurtigste løb ned på 11 sekunder rent. Den tid ville have rakt til en 6. plads i finalen ved sidste års Maccabiade i Israel, og det med et par gamle pigsko, der slet ikke kan sammenlignes med dagens fantastiske fodtøj. Tænk et øjeblik på, hvad Poul A kunne have præsteret med Usain Bolts – verdens hurtigste sprinter – 20.000 \$ Puma-eksemplar på fødderne!

- Jeg startede med at løbe fra alle de andre på gaden; uden pigsko 100 meter på 12 sekunder. Så blev jeg meldt ind i Sønderbro, der var en fattig klub, men skiftede snart til bedre forhold i Gullfoss. Her vandt jeg det hele og kom til storklubben KIF, hvor jeg blev lokket med tøj, sko og rejser. Allermest trak, at jeg i KIF kunne blive Danmarks mester på 4x100 meter. Jeg kom endda på landsholdet og var med, da Danmark for første gang slog Finland og satte nationsrekord, mindes Poul med stor begejstring.

Det lille lyn kom til verden 20. august 1924 og kan altså nu fejre 90 år. Man fornærmer ham næppe ved at sige,

han ikke længere er så hurtigt ude af starthullerne; til gengæld er han stadig usædvanlig rap i replikken. Og hjertet har, som det har haft fra barnsben, fortsat sin helt egen unikke banken for jævnaldrende Hakoah, der kun er små tre måneder yngre end foreningens stoute æresmedlem.

Kærligheden til klubben startede på gulvet: - Jeg burde have været udnævnt som bedste publikummer til brydekampene i Hakoah, der var en magtfaktor i dansk brydning dengang. Jeg sad ved kanten af madrasserne til alle kampe i Idrætshuset, skreg og råbte og fulgte Abraham Kurland, Simon Kurland, Kolle Leisin m.fl. i tykt og tyndt.

Poul var ingen bryder, atletik var ikke på programmet, så håndbold blev sporten i Hakoah. Det blev ingen glørværdig karriere, selv om han naturligvis var tidens hurtigste fløj. Kvikt gik det også med at komme i bestyrelsen, hvor de langt ældre medlemmer faldt på halen for hans talegaver.

- Jeg kom i bestyrelsen og blev leder i håndboldafdelingen, fordi jeg altid kæftede op.

- Men det, der betød noget i Hakoah, var først og fremmest de mange fester. Jeg spillede med i et hav af revyer og

var med til at tilrettelægge disse store arrangementer. Jeg var jo morsom, ALTID. Som skuespiller, som konferencier. Jeg var komikeren i alle roller, og folk skreg af grin, bare de så mig...

Nærmest umuligt har det været at stå på scenen sammen med Poul, for han var i sine omkring 15 Hakoah-revyer, efter eget udsagn, ligeglad med medspillerne. Hans speciale var improvisation og replikker, som sjældent stod i manuskriptet: - Det væsentlige for mig var at finde ud af, hvordan man fik folk til at le! Det er pragtfuldt at høre 1.200 mennesker skrig af grin over en vittighed, der ikke hørte til teksten, men som du bare fandt på. Det var ubetaleligt...

Gentagne gange stod Poul i spidsen for Hakoah- og JU-fester, der ofte samlede flere end 1.000. Ofte blev valg af program lagt i hænderne på "handlingens mand", for mens de fleste andre mødte uforberedte op og kiggede væk, når der skulle smides ideer på bordet, spillede Poul gerne Karl Smart og præsenterede kunstnere uden at have dækket sig ind.

- Med hjælp fra det høje, lykkedes det hver gang at stable et forrygende program på benene. Jeg har den frækhed og distighed og tro på, det nok skal gå alt sammen og var god til at overtale stort set hvem som helst. Samtidig havde jeg den fordel, at når jeg sagde, det blev en formidabel aften, kunne jeg aktivt gøre mit for at få forudsigten til at holde stik, da jeg selv skulle præsentere de forskellige indslag som konferencier...

Poul smiler, mens vi vander nedad mindernes allé. Et af højdepunkterne var overtalelsen af Clara Pontoppidan og Poul Reumert til at være trækplasteret til en uforglemmelig aften, hvor de spillede en scene fra "Indenfor Murene", der begejstrede det firecifrede publikum. Denne signatur oplevede desværre ikke datidens allerstørste skuespillere i jødisk festlag, men Pouls takketaler til parret står øverst på listen over yndlingsanekdoter. Når man spørger Pouls bekendte i alle aldre, hvad de først tænker på i forbindelse med ham, er svaret lige præcis hans anekdoter, hans jokes, hans vidunderlige fortalte historier.

- Som tak for hans optræden, gav jeg Poul Reumert et kidduschbæger og sagde: "Jeg håber dette bæger må være fyldt med vin og give Dem alle de velsignelser, De behøver, for De er ikke et menneske af denne verden. De er en kunstner, som får os alle sammen til at tænke på noget højtideligt." Det blev han meget glad for, og så henvendte jeg mig til Clara Pontoppidan, der fik en Aladdinlampe og følgende forklarende ord med på vejen: "Jeg står her med en Aladdinlampe, ikke originalen desværre, den kan man ikke få fat i, men en kopi. Men De er den ægte vare, så jeg vil ønske, at denne lampe bare én gang vil lystre, og så vil jeg ønske, at De bliver dobbelt så gammel, for der er så mange, der fortjener at opleve Dem, før De holder op!" Hun græd, og det gjorde jeg næsten også...

I privat som i selskabeligt lag har Poul altid været et naturligt midtpunkt. Skulle man holde et gilde, en fest, en komsammen, en fejring af enhver art, var det bare om

at få Poul A til at svinge taktstokken. Mange har så i tidens løb erfaret, at der er et enkelt kært problem ved at give Poul ordet: Det er umanerligt svært at få det igen! Senest oplevet ved Hakoahs generalforsamling anno 2014, hvor Poul blev bedt om at overrække mindepokaler til tre fodboldknægte. Ud over håndtryk og pokal blev deres tålmodighed sat på prøve, for den 89-årige legende underholdt naturligvis med et par ting fra sin rige arkivskuffe til forundring for de yngste og moro for de lidt ældre fremmødte.

- Næh, jeg er nok ikke så nem at stoppe. Når jeg er inviteret, holder jeg en tale. Man ved, at Poul sparer ikke sig selv. Jeg siger min mening, og det gjorde jeg også som ung. Jeg turde sige det, andre ikke turde, og jeg stod ikke i vejen for min egen succes! Jeg tog ansvar, når jeg gik på talerstolen. Jeg sagde tingene rent ud, og det kunne de fleste li'.

Hakoah blev ikke mindst hjerteklubben, fordi her kunne Poul smitte med den jiddischkeit, som hans far skabte i barndomshjemmet.

- Jeg forsøgte at bringe den ind i Hakoah. Jeg var den danske jødedreng, der snakkede jiddisch. Det gav nogle plusser, og så troede de andre, jeg var meget dygtigere, end jeg nok var. Hakoah var et godt åndehul for rigtigt mange fattige, indvandrede jødedrenge, der boede yderst spartansk og kun havde koldt vand i hanen. De fleste elskede at få et varmt bad efter en brydekamp, og vi snakkede ofte jiddisch sammen. Brydeafdelingen havde forbindelse til stort set alle familier igennem en far, en bror, en onkel etc., og fra den afdeling fik klubben kræfter til at etablere fodbold, håndbold og damegymnastik... Vi var aggressive i forsøget på at gøre Hakoah til en stor forening. Vi blev en stor forening, og vi var meget velsete hos bl.a. Dansk idræts Forbund, fordi vi overholdt alle regler.

- Vi spillede teater og spillede stykker på jiddisch – jeg var glad for at være den, der stod for jiddischkeiten i foreningen; det passede mig strålende.

Fra barnsben har Poul haft et godt øje for de små, sjove ting, der forekommer i hverdagen. Selv i en alvorsstund som ved flugten til Sverige under 2. Verdenskrig, havde den 19 år unge mand blik for andre detaljer end følelsen af, at han alene måtte skubbe båden ud i Øresund.

- Det var den 1. oktober 1943 fra en Vedbæk-grund, og de andre flygtninge havde sat sig op. Jeg har jo altid været en handlingens mand, og mens jeg stod i vand til halsen, lagde jeg mærke til de mange, der stod og betragtede os. Der var udgangsforbud, men det var danskerne ligeglade med! De skulle se os flygte i en robåd.

Efter krigen kom Poul hjem med Brigaden og startede i konfektionsbranchen. Han viste sig hurtigt at være en dygtig repræsentant og kørte landevejene tynde og solgte i første omgang skind og pelse. Senere blev det til frakker, og han fik sit eget agentur.

- Jeg købte især ting fra England, men engelsk ku' jeg

ikke, så jeg solgte mig selv ved at synge: „I am from Denmark, and I can sale“. Afdelingschefer og direktører ku' godt li' den glade sælger, og det gik bedre og bedre. Faktisk solgte jeg røven ud af bukserne og blev en holden mand med firmaerne Poul A og In Fashion.

Hans erhvervsmæssige succes smittede af på Hakoah, som han brugte mange af de få fritimer på. År efter år efter år... såvel som formand for foreningen som på alle mulige andre poster. Mange af os husker ikke mindst indsatsen og det smittende engagement ved De Europæiske Maccabi-mesterskaber i København i 1974, hvor Poul var primus motor.

Godt 10 år senere blev han hyldet som æresmedlem i forbindelse med fejringen af Hakoahs 60-års jubilæum på Hotel Sheraton. Mere fortjent udnævnelse skal man lede længe efter og naturligvis har han også de efterfølgende 30 år ofret tid, penge og arbejde for klubben, som han har våget over som en skytsengel. Man henvender sig aldrig forgæves til Poul, der glæder sig over fodboldholdets oprykning i 90-året.

- Hvis bare Hakoah kan bevare sine stærke ledere og evne at finde nye, inden folk som Tage Skolnik, Morten

Margolinsky og Benny Unterschlag kører trætte, så skal det nok gå. Fremtiden er at være et samlingssted for jøder, for den jødiske ungdom, ikke at blive verdens største klub. Det har vi naturligvis ingen mulighed for. Vi kan fejre de 90 år med optimisme. Der er meget at være glad for – blot vi kan få lov til at være i fred for mørkemænd og andre, der ikke vil os noget godt!

På sine ældre dage har Poul blandet mere alvor ind i gøglen.

- Jeg er begyndt at få tårer i øjnene og kan være melankolsk, når jeg taler. Jeg har altid gerne ville være den sjove, den alvorlige, den dybsindige, den der siger tingene ligeud – og det har jeg fået lov til. Nu holder jeg tale om, at livet er øjeblikke, store og små øjeblikke, der farer forbi os; tidsrøvere, som vi ikke lægger mærke til. Vi skal være mere nærværende, vi skal komme hinanden ved, og vi skal være noget for dem, der har behov for hjælp og sørge for, de får den!

De første 90 år med Poul Abrahamsen har ikke været kedelige. Må han sammen med sin tålmodige, overbærende og fantastiske hustru, Ann-Therese, børn og børnebørn få lov at leve og opleve mange flere små og store øjeblikke.

Mange Hakoahfester gennem årene har været uløseligt forbundet med populære revyer. Æresmedlem Sally Kur stod bag mere end 25 revyer gennem årene og ses her på billedet som nummer to fra venstre. På billedet ses i øvrigt yderst til venstre Bernhard Schwartzmann og til højre Isak Paikin og Leo Karpato. I 90-års jubilæumsfesten vil der igen være en forrygende revy på programmet, med skuespillerne Roger Kormind, Helen Lexner Munck og Michael Altschul på rollelisten. Revyen er i kyndige hænder hos Dan Melchior og Finn Schwarz.

ØBTU ØNSKER TILLYKKE MED JUBILÆET

AF ALLAN PETERSEN

Østdanmarks Bordtennis Union (ØBTU) ønsker hermed JIF Hakoah hjerteligt tillykke med 90-års jubilæet. Hakoah er jo en af de klubber, som har været med i bordtennisporten i en menneskealder, først i Københavns Bordtennis Union, og efter unionssammenlægningen i Østdanmarks Bordtennis Union, og vi har gennem de snart mange år altid haft et fortrinligt samarbejde med klubben og dens ledere.

Hakoah har aldrig satset stort på eliten, men har udmærket sig som breddeklub, hvor sammenholdet og kammeratskabet er i højsædet – kort sagt en af de mange klubber, som er fundamentet for bordtennisportens udbredelse i hovedstaden. Vi håber, at vores fine samarbejde vil fortsætte i mange år fremover, og ønsker Jer endnu en gang et stort tillykke med den runde dag.

Hakoah har stadig bordtennis på programmet den dag i dag, hvor afdelingen kan fejre over fyrre års aktiviteter. Der bliver spillet kampe i herre senior, hvor holdleder Simon Fish stadig svinger battet med afdelingens tre hold. På billedet ser man de danske bordtennisspillere fra Hakoah til Maccabiaden i Antwerpen, Belgien i 1983. Forrest til venstre kan man se Vanessa Swerdloff, der sammen med søsteren Natascha Swerdloff hentede Hakoahs seneste Københavns-mesterskaber i 1984. For deres flotte præstationer i bordtennis blev søstrene Swerdloff belønnet med en bronzemedalje i 1983.

Pingvinterleg

Plys med pusling

"Ih, jeg elsker bare at tage på fisketur. Især når jeg ikke selv skal gå." Cirka 30 cm høj Tigerdesignet pingvinfamilie 50 kroner.

TIGER

Det er for vildt

tiger.dk · facebook.com/tigerdanmark

Siden 1979 har PGT fodboldturneringen fæstnet sig som et årligt tilbagevendende højdepunkt for de jødiske børn i hele Norden. Turneringen debuterede under navnet Makkabi Cup, da IK Makkabi i Stockholm inviterede til fodbold i en snedækket svensk hovedstad d.1.maj 1979. Hakoah var hurtig til at tage handsken op og arrangerede allerede året efter turneringen, dog under det lidt mere internationale navn Maccabi Cup. Der gik et par år, før turneringen fandt faste rammer tidsmæssigt i Kr. Himmelfartsferien og navnemæssigt under navnet Pierre Gildesgame Tournament, opkaldt efter den internationalt anerkendte Maccabi World Union-leder og æresmedlem i Hakoah, Pierre Gildesgame, der blev dræbt ved en trafikulykke i London i 1981. Hakoah var senest vært for turneringen i 2013, hvor banerne ved Gladsaxe Stadion lagde rammer til en forrygende turnering med over 250 deltagere fra hele Skandinavien.

Gravsten og bygningsarbejde i granit, marmor, sandsten, kalksten og skifer

Rudi Larsens STENHUGGERI

Vi hugger næsten alt

Eneste faguddannet stenhuggermester
nærmest Mosaisk vestre Begravelsesplads

Bavnehøj Allé 38
2450 København SV
Tlf. 3321 4781
Fax: 3321 2050
www.rudilarsen.dk
rudilarsen@mail.dk

**Hakoah ønskes
tillykke med jubilæet**

**af
Annie og Henning
Blachman**

**Biludan Gruppen
Skovshoved Hotel
v/Ivan Nadelmann**

Centertandlægerne

Jan Rosenbaum

Sascha Rosenbaum

Hernan Menéndez

**Rødovre Centrum 167
2610 Rødovre**

36 70 40 70

Advokat
OLE STOHN
Møderet for Højesteret

ESPLANADEN 26
1263 KØBENHAVN K

TELEFON 33 15 55 55
TELEFAX 33 93 93 00

SKAL DU HOLDE SOMMERFEST?

Se vores lækre udvalg af grill,
sommerbuffeter og menuer.

FRA 265 KR. PR. KUVERT

JESPER
TORVEKØKKEN

Torvekøkken.dk • Telefonvej 6 • 2860 Søborg • 70 22 82 12

Hvornår har du sidst checket om prisen
på dine bankforretninger er rimelige?

Stort tillykke fra MYBANKER teamet.

VI ØNSKER HAKOAH TILLYKKE MED JUBILÆET

HAKOAH STÅR FOR **MOTION OG VELVÆRE.** DET GØR VI OGSÅ HOS **RIDE4FUN.**
DERFOR FINDER DU ALT FRA DEN SPRØDE RACER TIL DEN SØDE 12" BØRNECYKEL.

CYKLER UDEN SALGSGAS

ride4fun

SØBORG HOVEDGADE 34 TLF. 39 56 31 07 RIDE4FUN.DK

***MK Revision v/
Mogens Kvetny***

***ønsker Hakoah
tillykke med jubilæet!***

Familien Mohaban
ønsker Hakoah
stort tillykke med
90-års jubilæet
og siger tak
for alle de store
fine oplevelser
gennem tiden.

Yehoshua Samucha

Københavns Smede- & Maskinværksted ApS
www.smedeogmaskin.dk
Vibeholmsvej 21
2605 Brøndby
Tlf. 32 57 05 40
Fax 32 96 21 02
Privat 39 90 15 14

KØBENHAVNS SMEDE OG MASKINVÆRKSTED APS

Giora's Køkken

CATERING MED ET ISRAELSK TWIST

Tel: 50462287

gioraskokken@gmail.com

ISAAK Inc.

AISEN
møbler

ønskeskabe
sovesofaer
senge

Gl. Kongevej 89-91 - 1850 Frederiksberg C - Tlf.: 33 21 12 08
Fax: 33 21 67 21 - aisen@aisen.dk - www.aisen.dk

QUERCETTI
intelligent toys

Eneforhandling:
ISAAK - isaak@isaak.dk

Vort speciale er fest og selskabstøj!
Se vort store udvalg på jardex.dk

jardex

Lyngby Roskilde Rødovre

Får du også en "prop" når du er oppe og flyve?

Flyv med Jet Ears® og undgå pinefulde trykgener på flyrejsen.

Jet Ears® er klinisk afprøvede og kan som de ENESTE på markedet bruges igen og igen efter rengøring med mild sæbe.

Jet Ears - når du vil have en behagelig flyrejse uden generende tilstopning af ørerne!

Tilfredshedsgaranti • Ombytningsret

Jet Ears sælges via vores hjemmeside.

Send os en mail med navn, adr., ønsket antal og str. og hvordan du ønsker at betale, enten direkte til vores konto eller pr. MobilePay.

www.jeteears.dk

Vejl. uds. pris 89 kr.

Kontakt os på 40 38 92 13 eller på jeteears@mail.dk

ARAS SECURITY A/S

ARAS leverer sikkerhedsløsninger til hele skandinavien. Vi tilbyder det fulde overblik og mange funktioner kombineret i et fremtidssikret system.

Brugervenlig adgangskontrol, TV-overvågning, tidsregistrering, tyverialarm mm. til både store og små projekter.

Mere information: +45 70 27 40 90 - www.aras.dk

WWW.SNEDKERFISH.DK

TLF.: 5 190 0000

Hakoah ønskes tillykke med jubilæet

POUL HOLM SPORT

www.phsport.dk • E-mail: info@phsport.dk

Hurtig levering - Lave priser - Høj service.

**Sportstøj/ Profilbeklædning/ løbetøj
Fodbolde/ Rekvisitter/ Sportsplejemidler**

HORTEN JURIDISK RÅDGIVNING

Horten er blandt Danmarks førende advokatfirmaer. Vi rådgiver erhvervslivet og den offentlige sektor inden for alle juridiske specialer. Vi er 220 medarbejdere, heraf 110 jurister, der arbejder målrettet for vores klienter fra kontoret i Hellerup.

Finn Schwarz
Partner
Tlf. +45 3334 4150
Mob +45 5234 4150
Email: fs@horten.dk

Kontakt
Horten
Philip Heymans Allé 7 • 2900 Hellerup
Tlf. 3334 4000 • Fax 3334 4001
info@horten.dk • www.horten.dk

**Tandlæge Allan
Rosenbaum**

Tlf: 39 18 18 36

**Rafael Saadon
ønsker Hakoah
tillykke med deres
90 års jubilæum**

Aut. VVS-installatør

Ronny Hertig

Østerkildevej 9 - 2820 Gentofte
E-mail: ronnyhertigvvs@hotmail.com

Tlf./fax: 39 68 29 21 - Bil: 40 21 21 35

**Støt vore annoncører,
da de støtter os.**

Bliv en bedre fotograf-

Lær at tage gode billeder på bare en enkelt dag ...

Slut med kedelige og uskarpe billeder.
En gang for alle!

Tag på heldags fotokursus og lær at skabe dynamiske billeder fyldt med energi, og historier vi griner og græder af. Fordi de har noget på hjerte og fordi de vedkommer os

Mere end 400 personer har deltaget i Michael Altschuls fotokurser. Han er en af Danmarks mest kendte pressefotografer, underviser også på RUC og videreuddanner journalister på lokalaviser og fagblade.

www.visuelmedie.dk

www.fotokurser.dk

ADVOKAT

Finn Altschuler

LINDE & ALTSCHULER A/S
MØDERET FOR HØJESTERET

BREDGADE 23 . 1260 KØBENHAVN K . TELEFON 33 14 19 40 . TELEFAX 33 13 30 35

E-MAIL: LA-Law@danjur.dk

JIF HAKOAH

INVITERER TIL

90-ÅRS JUBILÆUMSFEST

Lørdag d. 31. januar 2015 kl. 19:00

Radisson Blu Scandinavia Hotel

Festmenu og Hakoah giver en flaske vin pr. bord

Festtaler

Sepp Piontek

Konferencier

Martin Krasnik

Underholdning

Lior Kojo

Den berømte Hakoah-revy

Daniel and Friends

Jubilæumslotteri med flotte præmier

Radisson Blu Scandinavia Hotel
Amager Boulevard 70
2300 København S.
Dørene åbner kl. 18:15

Tilmelding/betaling: 395 kr. / 275 kr. (u/18 år)
fest@hakoah.dk
Kontonummer: 4180 3307075911

Sepp Piontek

Martin Krasnik

Lior Kojo

Daniel and Friends